

en generel ventetidsgaranti på 3 måneder, der skal gælde stort set alle operationstyper. Er amtet ikke i stand til at tilbyde behandling inden for denne periode, skal et privathospital anvendes i det omfang, det er muligt.

I dag betaler kommunerne sygedagpenge til de mange patienter, der er uarbejdsdygtige i den lange ventetid. Amterne derimod kan se frem til en udgiftsstigning, hvis ventelisterne nedbringes. Der skal derfor indføres et system, hvor amterne betaler en del af sygedagpengene, som ligger ud over de 3 første måneder. Beløbet skal være en fast takst udregnet ud fra et gennemsnit, således at kommunen fortsat ansføres til ikke at yde mere end nødvendigt til borgeren.

Bygninger, der skaber de fysiske rammer omkring vores sygehuse, skal løbende vedligeholdes, så tilstanden bevares på et godt niveau. På nogle sygehuse lider apparaturet og materiellet under ikke at være blevet tilstrækkeligt fornyet. Nye, avancerede operationsteknikker kræver ofte nyt materiel. Det Konservative Folkeparti ønsker, at apparatur og materiel løbende fornyes, så danske sygehuse har de nyeste behandlingsmetoder. Det skal imidlertid ske på en koordineret måde, så ikke alle sygehuse investerer i det samme nye materiel.

Det frie sygehusvalg har jo også vist sig mindre frit end først antaget, da det trådte i kraft i 1993, men i dag kan det ofte ikke betale sig for et amt at operere et andet amts patienter. Det skyldes, at operationer refunderes med et beløb pr. sengedøgn, der er en gennemsnitspris på alle operationstyper. Det vil sige, at et sygehus, der udfører en dyr operation for et andet amts patient, ikke vil få sine udgifter dækket. Dette hindrer konkurrence mellem sygehusede.

Det Konservative Folkeparti ønsker derfor, at det gøres rentabelt for amterne at behandle andre patienter end hjemamtets. Det foreslås, at der indføres en udgiftsrefusion, der svarer til den faktiske pris på en konkret operation. Sundhedsstyrelsen kan så udarbejde et takstkatalog med refusioner, der svarer til den reelle pris. Dermed vil konkurrencen mellem sygehusede blive fremmet, idet sygehusede får en interesse i at tiltrække og behandle flere patienter.

For at skabe den bedst mulige planlægning og mest rationelle sygehusstruktur skal man internt i amterne planlægge arbejdet således, at specialerne fordeles, så ikke alle hospitaler i amtet udfører meget specialiserede operationer.

Det Konservative Folkeparti ønsker, at der i de enkelte amter indføres en ledelsesfunktion på

tværs af sygehusede, der har til formål at styre den faglige specialisering og arbejdsdeling mellem amtets sygehuse. Derved vil man opnå et mere rationelt sygehusede.

Men ud over disse målsætninger og ønsker ser vi frem til Sygehuskommissionens rapport og den ny debat, der vil komme til den tid, for vi tror, at vi så vil have et endnu bedre udgangspunkt end i dag for at diskutere sygehusede og sundhedsvæsenet generelt.

Til Enhedslistens dagsorden vil jeg sige, at vi afviser at kunne stemme for den. Det er ud fra samme argumentation, som Venstres hr. Jørgen Winther også har fremsat, og den samme argumentation kan jeg også bruge i forhold til Fremskridtspartiets dagsorden. Den er kommet så sent, at vi ikke har haft mulighed for at overveje det tilstrækkeligt endnu.

(Kort bemærkning).

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Jeg er glad for at høre, at Det Konservative Folkeparti har samme argumentation som Venstre over for Fremskridtspartiets dagsordensforslag. Venstres melding var i hvert fald, at man ville sondere terrænet først i sin egen gruppe, inden man kunne tage stilling til Fremskridtspartiets dagsorden, og jeg går ud fra, at det også gælder Det Konservative Folkeparti. Så jeg er da indtil videre meget tilfreds med, at Det Konservative Folkeparti lige vil prøve at finde ud af, hvordan holdningen i gruppen kan være til det. Så vi venter med spænding på Det Konservative Folkepartis holdning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Til hr. Jan Kjøpke Christensen: Dagsordener har det sådan, at de ofte får betydning i lang tid fremover. I Venstres gruppe har vi den holdning, at en motiveret dagsorden i Folketinget er en meget væsentlig sag. Vi har faktisk brugt meget lang tid på i vores folketingsgruppe at diskutere forskellige dagsordensforslag, og det, vi så valgte, var, at vi siger nej til Enhedslistens, og det her fra Fremskridtspartiet har vi ikke set før.

Så må hr. Jan Kjøpke Christensen også erkende, at skal man få noget politisk arbejde igennem, kræver det dét, man plejer at kalde rettidig omhu; så kræver det grundig forberedelse, grundig debat med mange forskellige ordførere, og så kan man komme frem til et fælles mål. Det er altså somme tider slidsomt at være politiker,